

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2563/2021
20.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из места ..., чији је заједнички пуномоћник Душица Стјепановић – Врањевац, адвокат из ..., против туженог „ФАСИЛ“ ад Ариље, кога заступа Драгана Атанасијевић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 450/20 од 05.11.2020. године, у седници одржаној 20.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 450/20 од 05.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 450/20 од 05.11.2020. године.

Образложење

Исправљеном пресудом Основног суда у Пожеги П1 8/2019 од 17.09.2019. године, ставом 1. изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име отпремнине исплати износе ближе означене у том ставу изреке, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом 2. изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка исплати износе ближе означене у том ставу изреке.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 450/20 од 05.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена исправљена првостепена пресуда. Ставовима другим и трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, а на основу члана 404. ЗПП.

Тужиоци су дали одговор на ревизију, са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата отпремнине као услов законитости отказа по основу технолошког вишка. О

праву тужилаца и висини тражене накнаде, судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у предметима са правним и чињеничним утврђењем као у конкретном случају, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужиоци као обични супарничари су поднели тужбу 11.01.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела креће се у распону од 452.352,00 динара до највише 460.522,00 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживања у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца као обичних супарничара, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Са наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**